

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/284/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418200289
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6418200289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: I. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, XXX XX R. R., v konaní o zaplatenie 1 254,19 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Csp/7/2018-148 zo dňa 25. júla 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 892,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 31.03.2015 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia **p o t v r d z u j e.**
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku, ktorým žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v pomere 43,32 % **m e n í t a k,** že žalovaný je **p o v i n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 43,32 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.
- III. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 892,51 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 31. 03. 2015 do zaplatenia (prvý výrok); konanie v časti o zaplatenie sumy 361,68 Eur s príslušenstvom zastavil (druhý výrok); žalobcovi priznal náhradu trov konania v pomere 43,32 % (tretí výrok).

1.1 Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 29. 07. 2013 uzavrel právny predchodca pôvodného žalobcu ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 6152258 (ďalej len „zmluva“). Žalovanému bola na základe tejto zmluvy poskytnutá pôžička vo výške 5 000,- Eur, ktorú sa zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach s termínom konečnej splatnosti 07/2018. Žalovaný si v zmluve dohodol poistenie schopnosti splácať splátky pôžičky s poistným vo výške 4,52 Eur mesačne, pričom splátka bez poistenia bola v zmluve uvedená vo výške 155,94 Eur a splátka s poistením vo výške 160,46 Eur. Celková suma, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť bola určená na 9 356,40 Eur a celkové náklady vyčíslené sumou 4 365,40 Eur. Ročná úroková sadzba a RPMN boli uvedené sadzbou 32 % a priemerná hodnota RPMN 20,44 %. V dôsledku omeškania žalovaného s riadnym splácaním pôžičky právny predchodca žalobcu úver žalovaného ku dňu 19. 03. 2015 zosplatnil. Zosplatenie pôžičky oznámil žalovanému listom zo dňa 25. 03. 2015. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že zmluva o poskytnutí pôžičky (úveru) je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení

niektorých zákonov (ďalej aj "zákon č. 129/2010 Z. z.") a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatvorení nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a žalobca konal ako dodávateľ. Žalovaný namietal, že v zmluve je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, ktorá je podľa internetovej kalkulačky 33,93 % a nie 32 % ako uviedol žalobca, čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie skonštatoval, že tvrdenie žalovaného o nesprávne uvedenej RPMN nie je správne, nakoľko žalovaný zadal pre výpočet RPMN do internetovej kalkulačky výšku splátky 160,64 Eur, pričom správne mal zadať 155,94 Eur, čo je výška splátky bez poistenia. Súd prvej inštancie uviedol, že ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, kde do celkových nákladov patrí aj poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Zo zmluvy nevyplýva, že spotrebiteľ musel uzavrieť zmluvu o poistení, aby získal úver. Z obsahu samotnej zmluvy je nepochybné, že žalovaný mohol poistenie odmietnuť. K tvrdeniu žalovaného, že zmluva nie je rozpísaná na istinu, úroky a iné poplatky, čo spôsobuje jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť súd prvej inštancie uviedol, že je postačujúce, ak sa rozpis jednotlivých položiek každej splátky uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd prvej inštancie uviedol, že neprijateľné zmluvné podmienky, na ktoré žalovaný poukázal predmetná zmluva neobsahuje. Zmluva dostatočne upravuje a informuje spotrebiteľa o podmienkach poistenia. Ďalej súd prvej inštancie vyslovil názor, že úrok vo výške 32 % nie je neprimeraný ako namietal žalovaný a rovnako zo zmluvy nevyplýva, že by boli predmet a cena uvedené menším písmom ako iná časť zmluvy, zmluva je dostatočne čitateľná a nebola preukázaná jej neplatnosť v zmysle § 53c zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“). Žalovaný zaplatil na pôžičku celkovo 6 307,82 Eur. Vzhľadom na to, že na zosplatnenú pôžičku mal celkovo zaplatiť 7 200,33 Eur, tak ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žaloba v časti, kde sa domáha od žalovaného sumy 829,51 Eur (7 200,33 - 6 307,82) je dôvodná a súd prvej inštancie jej vyhovel. Nakoľko je žalovaný v omeškaní s plnením peňažného dlhu prisúdil súd prvej inštancie žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 31.03.2015 do zaplatenia.

1.2 O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 zákona č. 160/2018 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), nakoľko obe strany sporu mali vo veci len čiastočný úspech.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Z obsahu odvolania vyplýva, že odvolanie podal proti prvému a tretiemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., t.j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN a nesprávnu výšku ročnej úrokovej sadzby. V RPMN nie sú zahrnuté celkové náklady úveru - úrok a poplatok za poistenie úveru a v zmluve nie je ani správne celková suma na zaplatenie ako ďalšia zákonná náležitosť. Skutočná výška RPMN je 33,93 %, skutočná výška ročnej úrokovej sadzby je 12,99 % a nie 32 %. Celková výška ktorú má žalovaný zaplatiť je 9 627,60 Eur a nie 9 356,40 Eur ako je uvedené v zmluve. V zmluve chýba termín konečnej splatnosti úveru a údaj o výške počte a termínoch splátok istiny úrokov a iných poplatkov. Žalovanému bol doručený splátkový kalendár poštou až niekoľko dní po podpise zmluvy, čo Slovenská obchodná inšpekcia vyhodnotila ako nekalú obchodnú prax a potvrdil to aj Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28.06.2016. Skutočnú celkovú sumu na zaplatenie sa žalovaný dozvedel až po podpise zmluvy. Na základe vyššie uvedeného je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 9 ods. 2 v spojení s § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich podľa § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd na zdôraznenie vecnej správnosti tohto výroku

napadnutého rozsudku, reagujúc na odvolacie dôvody žalovaného udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd zmenil v zmysle § 388 C. s. p. len z formálnych dôvodov.

5. Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním v prejednávanej spore vyplýva, že žalovanému bol na základe žiadosti a zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 1049087 zo dňa 29.07.2013 poskytnutý úver (pôžička) v sume 5000,- Eur s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 32 %, údajom o RPMN 32 % a uvedenou priemernou RPMN vo výške 20,44 %. Žalovaný využil aj možnosť poistiť schopnosť splácať úver za dohodnuté poistné v sume 4,52 Eur mesačne. Výška splátky bez poistenia bola 155,94 Eur, výška splátky s poistením 160,48 Eur a ich počet bol určený na 60. V zmluve bol dohodnutý aj konkrétny spôsob splácania úveru vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Listom zo dňa 27.01.2015 bolo žalovanému oznámené, že má nedoplatok na splátkach vo výške 481,38 Eur a ak do 05.03.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci november 2014 bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Listom zo dňa 25.03.2015 bolo žalovanému oznámené, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

6. Podľa § 53 ods. 6 O. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

6.1 Námietka žalovaného, že „ročná úroková sadzba v čase podpisu zmluvy bola podľa štatistík priemerných úrokových mier 12,99 % a nie 32 % ako je uvedené v zmluve“ nie je dôvodná. Hoci žalovaný v odvolaní správne uviedol, že priemerná úroková sadzba bola podľa Priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) za mesiac 07/2013 vo výške 12,99 %, odvolací súd uvádza, že výšku odplaty pri zmluvách o spotrebiteľských úveroch nemožno posudzovať podľa výšky úrokov poskytovaných spotrebiteľom zo strany bánk, ale je potrebné posudzovať, či dojednaná výška odplaty podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Výšku odplaty percentuálne vyjadruje RPMN. Údaj, ktorý najlepšie zohľadňuje kritéria pre posudzovanie odplaty v obdobných prípadoch, ako sú spôsob a miera zabezpečenia záväzku spotrebiteľa, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti ako kritéria platné pre zmluvu zo dňa 29. 07. 2013 je priemerná hodnota RPMN - 20,44 % (priemerná hodnota RPMN za 1. štvrtrok 2013). Údaj o priemernej hodnote RPMN zohľadňuje úvery poskytované na finančnom trhu všetkými veriteľmi (vrátane nebankových subjektov). Medzi rozhodujúce kritériá, podľa ktorých sa posudzuje obdobnosť prípadu (aj keď sú len demonštratívne) nepatrí subjekt, ktorý poskytuje úver. V zmysle dôvodovej správy k článku II. bodu 2. zákona č. 129/2010 Z. z., ktorým bolo novelizované znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a toto znenie platilo až do 31. 05. 2014, sa pod podstatným prevýšením rozumie odplata prevyšujúca o viac ako 20 % odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. RPMN pri tomto úvere vyjadrujúca percentuálne odplatu zahŕňajúcu úroky a poplatok činila 32 %. Z uvedeného je zrejmé, že RPMN vo výške 32 % neprevyšuje obvyklú odplatu (priemernú hodnotu RPMN vo výške 20,44 %) o viac ako 20 %. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že za účelom zistenia, či výška odplaty podstatne prevýšila obvyklú odplatu je priemerná hodnota RPMN, údaj, ktorý sa v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch zverejňuje na stránke Ministerstva financií SR, je teda skutočnosťou všeobecne známou, preto sa v zmysle § 186 ods. 1 C. s. p. nedokazuje.

6.2 K tvrdeniu žalobcu, že skutočná výška ročnej úrokovej sadzby je 12,99 % a nie 32 % odvolací súd uvádza, že toto nie je zrozumiteľné, nakoľko hodnota 12,99 % predstavuje priemernú úrokovú mieru z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny a práve 32 % je skutočnou výškou ročnej úrokovej sadzby, ktorá vyplýva zo zmluvy.

7. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sa celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na

doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

7.1 Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sa celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

7.2 Podľa § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sa celkovou výškou spotrebiteľského úveru rozumie maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

7.3 Odvolacia námietka žalovaného, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota RPMN a zároveň nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nie je dôvodná. Súd prvej inštancie správne skonštatoval, že žalovaný nemusel navyše uzavrieť zmluvu o poistení, aby získal spotrebiteľský úver a poistenie mohol odmietnuť. Z bodu IV. zmluvy - „prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“ jasne vyplýva možnosť a nie povinnosť žalovaného dať sa poistiť. Žalovaný mal možnosť vybrať si typ poistenia, ktoré v zmluve zaškrtnie, resp. zaškrtnúť políčko „odmietam poistenie“, z čoho vyplýva, že poistenie nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Súčet súm, ktoré mal žalovaný podľa zmluvy zaplatiť žalobcovi bol 9 627,60 Eur, avšak táto suma sa nerovná celkovej čiastke 9 356,40 Eur (uvedenej v zmluve), ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi z dôvodu, že dohodnuté poisťné bolo dobrovoľné a podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/>> v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sa do celkových nákladov zahrnúť nemuselo (poistenie žalovaný uzavrieť nemusel). Nakoľko sa ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, žalovaný mal na základe vyššie uvedeného vychádzať pri výpočte RPMN z mesačnej splátky 155,94 Eur a z celkovej čiastky 9 356,40 Eur, odvolací súd po prepočte RPMN prostredníctvom RPMN kalkulačky zistil, že jej hodnota je 32 %, tak ako je uvedené v zmluve.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

8.1 Odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, ktoré prijalo záver, že predmetné ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná sadzba tej ktorej anuitnej splátky. „Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Dovolací súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku (C-42/15) zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku). Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky“. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona

č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istiny, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

8.2 K rovnakému záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5Cdo/132/2017 zo dňa 29. októbra 2018, v ktorom poukázal aj na iné rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky - Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018 s tým, že túto rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR je potrebné v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/29/2017 z 24. januára 2018, ktoré bolo na zasadnutí občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR dňa 9. októbra 2018 prijaté na uverejnenie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR považovať za ustálenú v zmysle článku 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku. S poukazom na ustálenú prax najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky odvolací súd uvádza, že nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

8.3 V predmetnej veci z uzavretej zmluvy nepochybne vyplýva, že žalovaný mal pôžičku zaplatiť v 60 mesačných splátkach po 155,94 Eur mesačne bez poistného a vo výške 160,46 Eur mesačne s poistným, vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, s dohodnutým termínom konečnej splatnosti 07/2018, z čoho je zrejmé, že v zmluve bola dohodnutá výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Na základe vyššie uvedeného nie je možné určiť úver za bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. (znenie účinné ku dňu uzavretia zmluvy) ako žiada žalovaný.

8.4 Žalovaný v odvolaní uvádza, že splátkový kalendár mu bol doručený až po podpise zmluvy, pričom Slovenská obchodná inšpekcia vyhodnotila takéto konanie ako nekalú obchodnú praktiku, čo následne potvrdil Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 7Sžo/61/2015 zo dňa 28. 06. 2016. Odvolací súd poukazuje jednak na to, že Najvyšší súd SR rozhodoval v predmetnej veci ako súd odvolací a z toho dôvodu nemožno považovať jeho rozhodnutie za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít SR v zmysle čl. 2 ods. 2 základných princípov C. s. p. a zároveň Krajský súd v Prešove, ktorého rozsudok Najvyšší súd SR ako odvolací potvrdil, v rozsudku uviedol, že podľa jeho názoru „keď zmluva o pôžičke neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 písm. zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. konkrétne termíny jednotlivých splátok, výšku istiny, úrokov a iných poplatkov a obsahuje len výšku jednotlivých splátok, počet splátok a termín konečnej splatnosti s tým, že ďalšie údaje sú obsiahnuté v splátkovom kalendári, ktorý bol spotrebiteľovi preukázateľne doručený až po podpise zmluvy o úvere, je takáto obchodná praktika neprípustná a odporujúca čestnej obchodnej praxi.“ Uvedený právny záver v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR však odvolací súd s poukazom na aktuálnu ustálenú prax najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky uvedenú v bode 8.1., 8.2., 8.3 tohto rozsudku považuje za neaktuálnu.

9. Ani námietku žalovaného, že v zmluve chýba termín konečnej splatnosti nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Odvolací súd poukazuje na bod III. Žiadosti a zmluvy o poskytnutie pôžičky, kde je uvedený termín konečnej splatnosti (mesiac/rok) 07/2018. Z uvedeného je dostatočne zrozumiteľné, že posledná splátka má byť zaplatená v mesiaci júl 2018 (podľa zmluvy bodu 6.2 do 20. júla 2018).

10. Odvolací súd konštatuje, že odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p. nebol žalovaným uplatnený dôvodne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, jeho skutkové zistenia vyplývajú z vykonaných dôkazov a vec správne právne posúdil.

11. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalobcu na náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol, v akej lehote má žalovaný povinnosť ju zaplatiť žalobcovi. Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania teda súvisí s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentoval tento údaj. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 255 ods. 1 C. s. p. V druhom výroku bol preto rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by bola vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalobcu v odvolacom konaní, keďže odvolaniu žalovaného nebolo vyhovené. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalobcovi odvolací súd nepriznal z dôvodu, že mu preukázateľne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, zo spisu žiadne jeho trovy v odvolacom konaní nevplyvajú.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).